PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

WERSJA TYMCZASOWA
2004/2214(INI)

22.3.2005

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie projektu zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady dotyczącego Planu Działania Unii Europejskiej w zakresie zwalczania terroryzmu (2004/2214(INI))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Rosa M. Díez González

PR_INI_art114

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO DLA RADY.....3

UZASADNIENIE.....8

PROJEKT ZALECENIA DLA RADY (B6-0071/2004).....13

PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO DLA RADY

w sprawie Planu Działania Unii Europejskiej w zakresie zwalczania terroryzmu (2004/2214(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożył Antoine Duquesne w imieniu grupy politycznej ALDE w sprawie zrewidowanego Planu Działań/planu roboczego Unii Europejskiej w zakresie zwalczania terroryzmu (B6-0071/2004),

– uwzględniając Tytuł V Traktatu UE,

– uwzględniając Tytuł VI Traktatu UE, a w szczególności artykuły 29, 30, 31, 32, 39 i 42,

– uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, a w szczególności artykuły I-3, II-62, II-63, II-64, II-67, II-82, II-107, II-108, II-109, II-110,III-257, III-261, III-271, III-272, III-273, III-275, III-276,

– uwzględniając Europejską Konwencję o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, podpisaną w Rzymie 4 listopada 1950 r., zmienioną Protokołem nr 11, a w szczególności artykułami 3, 5, 6, 8, 9, i 10,

– uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka, podpisaną 10 grudnia 1948 r., a w szczególności artykuły 1, 2, 3, 5, 7, 12, 13 i 19,

– uwzględniając dwanaście Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie zwalczania terroryzmu,

– uwzględniając Statut Rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego, przyjęty 17 lipca 1998 r. na Konferencji Dyplomatycznej Pełnomocników Narodów Zjednoczonych,

– uwzględniając Plan Działań w zakresie zwalczania terroryzmu, przyjęty przez nadzwyczajną Radę Europejską w Brukseli 21 września 2001 r.,

– uwzględniając oświadczenia złożone na nieformalnym posiedzeniu szefów państw i rządów, obradującym w Gandawie 19 października 2001 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Laeken, w dniach 14 i 15 grudnia 2001 r.,

– uwzględniając decyzję Rady z 28 lutego 2002 r., powołującą Eurojust w celu wzmożenia zwalczania ciężkich przestępstw [1],

– uwzględniając decyzję ramową Rady z 13 czerwca 2002 r., w sprawie europejskiego

[1] Dz.U. L 63 z 6.3. 02, str. 1.

nakazu aresztowania i procedur wydawania osób między Państwami Członkowskimi[1],

– uwzględniając decyzję ramową Rady z 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu[2],

– uwzględniając decyzje ramową Rady z 13 czerwca 2002 r., w sprawie utworzenia wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych ds. karnych między dwoma lub wiekszą ilością Państw Członkowskich,

– uwzględniając decyzję ramową 2003/577/JAI Rady z 22 lipca 2003 w sprawie wykonywania w Unii Europejskiej orzeczeń o zapobiegawczym zamrażaniu własności i zabezpieczaniu dowodów [3],

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Brukseli z 25 i 26 marca 2004 r.,

– uwzględniając deklarację Rady Europejskiej z 25 marca 2004 r. w sprawie zwalczania terroryzmu,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Brukseli, w dniach 17 i 18 czerwca 2004 r.,

– uwzględniając zrewidowany Plan Działań/plan roboczy Unii Europejskiej w zakresie walki z terroryzmem, przyjęty na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 17-18 czerwca 2004 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Brukseli, w dniach 4 i 5 listopada 2004 r.,

– uwzględniając Program Haski: konsolidację wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej [4], przyjęty przez Radę Europejską w Brukseli 4 i 5 listopada 2004,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Brukseli, w dniach 16 i 17 grudnia 2004 r.,

– uwzględniając art. 114 ust. 3, oraz art. 94 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0000/2005),

A. A. mając na uwadze, że prawa człowieka są nienaruszalne, niepodzielne i niezbywalne oraz, że najważniejszym zadaniem demokracji jest ochrona praw obywateli,

B. mając na uwadze, że terroryzm, wręcz przeciwnie, atakuje podstawowe prawa, a jego celem jest zniszczenie, przy użyciu przemocy, demokracji jako takiej, tworząc atmosferę, w której ludność traci prawo do życia bez strachu.

C. mając na uwadze, że czyny terrorystyczne, jakiegokolwiek rodzaju, istotą rzeczy stanowią bezpośredni atak wymierzony w prawa i wolności obywateli (włącznie z

[1] Dz.U. L 190 z 18.7.02, str. 1.
[2] Dz.U. L 164 z 22.6.02, str. 3.
[3] Dz.U. L 196 z 2.8.03, str. 45.
[4] Dz.U. C 53 z 3.3.05, str. 1.

najbardziej podstawowym prawem człowieka: prawem do życia), w demokrację i państwo prawa,

D. mając na uwadze, że terroryzm stanowi jedno z najpoważniejszych, stałych zagrożeń ciążących nad jakimkolwiek Państwem Członkowskich UE i świata, do tego stopnia, że stał się głównym problemem obywateli europejskich i atakiem wymierzonym w Kartę Praw Podstawowych Unii,

E. mając na uwadze, że dzisiaj zagrożenie terroryzmem nie ogranicza się do specyficznych stref geograficznych, ponieważ organizacje terrorystyczne mogą działać, w celu dokonania aktów przemocy i terroru, poprzez sieci trasgraniczne, mogąc powodować niszczycielskie skutki jednocześnie w kilku krajach,

F. mając na uwadze, że żadne Państwo Członkowskie nie jest w stanie zwalczać zjawiska terroryzmu indywidualnie,

G. mając na uwadze, że zwalczanie zagrożenia terroryzmem wymaga stosowania wszystkich instrumentów jakimi dysponuje państwo prawa i Unia Europejska,

H. mając na uwadze, że aby pokonać terroryzm należy zwalczać ekstremizm i brak tolerancji, oddziałowywać na legitymujący kontekst czynów terrorystycznych i teorii na której się one opierają, wskazywać i ścigać obrońców i podżegaczy stosowania przemocy jako sposobu rozwiązywania konfliktów politycznych, gospodarczych, społecznych i jakichkolwiek innych,

I. mając na uwadze, że fakt, iż w Europie i na świecie współistnieją różne formy terroryzmu (w Europie, w dniu dzisiejszym głównie radykalizm baskijski i fundamentalizm islamski) sprawia, że jest niezbędne przyjęcie specyficzynych środków zwalczania każdej formy terroryzmu, a zwłaszcza tej praktykowanej przez organizację terrorystyczną Al-Kaida, która dziś stanowi główne i najmniej znane zagrożenie,

J. mając na uwadze, że aby środki zwalczania terroryzmu były naprawdę skuteczne, muszą być one wynikiem proaktywnej polityki Unii, opartej na prawdziwym przekonaniu i determinacji władz publicznych oraz wspieranej przez uświadomioną i dobrze poinformowaną opinię publiczną,

K. mając na uwadze, że tylko w oparciu o siłę i wyższość moralną demokracji oraz absolutne poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności można zagwarantować klęskę terroryzmu,

L. mając na uwadze, że nie istnieją bardziej godne potępienia i odrażające czyny ludzkie niż morderstwa, masakry, tortury, prześladowania i groźby dokonywane w sposób niewybiórczy przez terrorystów,

M. mając na uwadze, że bezwzględne potępienie terroryzmu i wyłączenie go z jakichkolwiek rozważań moralnych, przyczynowych czy politycznych jest jednym z najskuteczniejszych sposobów pokonania go,

N. mając na uwadze, że Unia Europejska już okazała swoją solidarność z ofiarami terroryzmu poprzez:

- deklarację z 25 marca 2004 r., w której Rada Europejska ogłosiła 11 marca "Europejskim Dniem Ofiar Terroryzmu";
- przyjęcie dyrektywy 2004/80/WE Rady z 29 kwietnia 2004 r., w sprawie odszkodowań dla ofiar przestępstw[1] do których zaliczono także czyny terrorystyczne;
- wprowadzenie, począwszy od 2004 r., pilotażowego programu w celu finansowania projektów pomocy ofiarom terroryzmu i ich rodzinom, zarówno z punktu widzenia psychologicznego jak i medycznego i społecznego,

O. mając na uwadze, że ofiary terroryzmu są dla demokracji symbolicznym odniesieniem,

P. mając na uwadze, że głos ofiar, ich prawda, powinny być na bieżąco obecne wszędzie tam, gdzie zapadają decyzje mające na celu zwalczanie i pokonanie tych, którzy zrobili z ofiar bohaterów mimo woli,

1. występuje do Rady oraz do Rady Europejskiej z następującymi zaleceniami analizy, która powinna być przeprowadzana dwa razy w roku, wykonania wymienionego Planu Działań/zrewidowanego planu roboczego Unii Europejskiej w zakresie zwalczania terroryzmu, i ogólnie, stanowczości strategicznej w nieustannym i całościowym zwalczaniu zagrożenia terroryzmem:

   a) utworzenie Europejskiej Fundacji Ofiar Terroryzmu, w której patronacie zasiądą osoby odpowiedzialne na szczeblu europejskim za politykę w zakresie zwalczania terroryzmu oraz reprezentanci stowarzyszeń ofiar terroryzmu. Esta Fundación sería un punto de referencia y contacto para aquellos ciudadanos europeos que sufren la violación de sus derechos fundamentales como consecuencia de la amenaza terrorista y debería también garantizar el mayor grado de cooperación entre las fundaciones nacionales existentes;

   b) wspieranie włączenia określonych zamachów terrorystycznych do przestępstw ściganych przez Międzynarodowy Trybunał Karny, opowiadając się w ten sposób za nieprzedawnieniem takich przestępstw oraz uznaniem ich przez ogół wspólnoty i prawo międzynarodowe za najcięższe i niedopuszczalne;
   c) wspieranie, zgodnie z duchem Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, utworzenia Prokuratury Europejskiej, której zadaniem byłoby prowadzenie dochodzeń, ściganie i stawianie przed sądem autorów i wspólników poważnych przestępstw transgranicznych, a w szczególności przestępstwa terroryzmu;

   d) wspieranie przekształcenia Europolu w agencję europejską podlegającą demokratycznej kontroli Parlamentu Europejskiego i Rady oraz kontroli sądowej Trybunału Sprawiedliwości, a w przyszłości, w prawdziwą policję federalną Unii Europejskiej;

   e) utrwalanie w sposób priorytetowy metody wymiany informacji prewencyjnych dostarczanych przez służby wywiadowcze między Państwami Członkowskimi i Europolem;

[1] Dz.U. L 261 z 6.8.04, str. 15.

f) przyjęcie, na wniosek Komisji, decyzji regulującej stosunek zależności między Europejskim Koordynatorem ds. Zwalczania Terroryzmu a Komisją, oraz skuteczną kontrolę parlamentarną nad działaniami Koordynatora;

g) zażądanie od Państw Członkowskich natychmiastowego, zupełnego i lojalnego stosowania wszystkich instrumentów prawnych przyjętych przez Unię Europejską w zakresie zwalczania terroryzmu;

h) przeprowadzenie, przed końcem 2005 r., szczegółowej i publicznej oceny wykonania Planu Działań/zrewidowanego planu roboczego w zakresie zwalczania terroryzmu;

i) rozważenie planu i wdrożenia nowych instrumentów prawnych, mających na celu skuteczniejsze ściganie zdobywania i rozdzielania funduszy na finansowanie działań terrorystycznych, zbieranych przy wykorzystaniu legalnie działających instytucji finansowych;

j) zażądanie podpisania i ratyfikacji przez wszystkie Państwa Członkowskie i Unię 12 konwencji międzynarodowych dotyczących zwalczania terroryzmu; przyjęcie ośmiu specjalnych zaleceń opracowanych przez OECD w celu zwalczania finansowania terroryzmu; oraz zażądanie, aby wszystkie państwa trzecie, z którymi Unia utrzymuje kontakty, uczyniły to samo;

k) finansowanie i rozwijanie programów edukacyjnych w środkach przekazu, w celu:
   - zwalczanie środowisk, które legitymują terroryzm i są wylęgarnią nienawiści rasistowskiej, religijnej lub ideologicznej;
   - rozwinięcia metod wychowania dla pokoju, pokojowego współistnienia, wolności i poszanowania Praw Człowieka;

l) zwrócenie się, aby zgodnie z duchem Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy i artykułem 42 Traktatu UE, przyjęto decyzję na mocy której działania wymienione w artykule 29 Traktatu UE mające na celu zwalczanie terroryzmu i przestępczości transgranicznej, zostaną włączone do Tytułu IV Traktatu WE i będą podlegały procedurze współdecyzji wraz z PE, systemowi głosowania większością kwalifikowaną w Radzie oraz kontroli sądowej Trybunału Sprawiedliwości;

2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie i obradującym na szczycie Rady UE oraz, tytułem informacji, Komisji, rządom i parlamentom państw członkowskich, Radzie Europy i Organizacji Narodów Zjednoczonych i ich wyspecjalizowanym agencjom.

UZASADNIENIE

I. WPROWADZENIE - WSPÓŁCZESNY TERRORYZM

Terroryzm stanowi dziś jedno z najpoważniejszych, stałych zagrożeń, ciążących nad jakimkolwiek Państwem Członkowskim Unii Europejskiej i świata.

Zagrożenie terroryzmem nie ogranicza się do specyficznych stref geograficznych, gdzie terroryści popełniają akty przemocy w celu uzyskania poparcia dla swojej sprawy. Dziś terroryści działają za pomocą międzynarodowych i transgranicznych sieci, posługując się środkami, które mogą być niszczycielskie i dotyczyć jednocześnie kilku krajów.

Terroryzm nie jest w UE zjawiskiem nowym, gdyż niektóre Państwa Członkowskie od lat borykają się z tym zagrażajacym demokracji, prawom człowieka i rozwojowi gospodarczemu i społecznemu problemem.

Po tragicznych wydarzeniach z 11 września 2001 r. w Nowym Jorku i Waszyngtonie, oraz atakach terrorystycznych, które nastąpiły później, nikt nie poddaje w wątpliwość, że jednym z najważniejszych wyzwań jakim ma stawić czoła ludzkość w obecnym XXI-ym wieku jest zwalczanie terroryzmu. Jako Europejczycy możemy stwierdzić, że bezpieczeństwo jest jednym z naszych najważniejszych wyzwań, a terroryzm największym niebezpieczeństwem.

Oprócz tego terroryzmu lokalnego mamy teraz do czynienia z terroryzmem nowym, islamskim terroryzmem fundamentalistycznym. Jest to terroryzm, z którym nie wiemy jak walczyć, i który europejski koordynator ds. walki z terroryzmem, Gijs de VRIES, nazwał „terroryzmem masowego rażenia", z powodu stosowanej przez niego strategii.

II. ZWALCZANIE TERRORYZMU PRZEZ UNIĘ EUROPEJSKĄ

1. Uzasadnienie i konieczność

Terroryzm jest frontalnym atakiem wymierzonym w prawa człowieka i pluralizm demokratycznych społeczeństw.

Unia Europejska ma obowiązek promowania i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności oraz zagwarantowania obywatelom europejskim, że skutecznie wywiąże się z tych zobowiązań, zwłaszcza z tych wynikających z artykułu 2, tiret czwarty, z artykułu 6, ust. 4 lub artykułu 29 TUE, który stanowi, że Unia ma obowiązek „zapewnić swym obywatelom wysoki stopień bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości". Ustęp 3 artykułu 257 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy zawiera tę samą treść.

Żadne Państwo Członkowskie nie jest w stanie zwalczać zjawiska terroryzmu indywidualnie, Bezpieczeństwo obywateli jest niepodzielne i nie można zaakceptować sytuacji, z jakimi mamy do czynienia obecnie, w których przestępcy i terroryści przemieszczają się swobodnie po terytorium Unii Europejskiej, podczas gdy nadal istnieje 25 systemów karnych i policyjnych w Państwach Członkowskich UE.

Obywatele europejscy wymagają masowo i pilnie, aby Unia Europejska stanowczo, nieustannie i skutecznie zwalczała zagrożenie terroryzmem, przy użyciu środków jakimi dysponuje i tworząc, jesli będzie to niezbędne, nowe instrumenty, w oparciu o wspólne wartości wolności, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności.

2.- Wpływ zamachów terrorystycznych z 11 września 2001 r. i Plan Działań w zakresie zwalczania terroryzmu.

Państwa Członkowskie Unii Europejskiej rozpoczęły współpracę międzyrządową w sprawach związanych z terroryzmem już w 1975 r., w ramach tak zwanej grupy Trevi. Później, traktaty z Maastricht, z 1992 r., Amsterdamu, z 1997 r., oraz z Nicei, z 2001 r., nadały Unii Europejskiej uprawnienia do zwalczania terroryzmu, ujęte w Wiedeńskim Planie Działań z 1998 r. oraz w konkluzjach Prezydencji Rady Europejskiej w Tampere w 1999 r.

Zamachy terrorystyczne z 11 wrzesnia 2001 r. w Stanach Zjednoczonych były katalizatorem, który przspieszył przyjęcie szerokiego wachlarza środków zwalczania terroryzmu.
Począwszy od tej daty, zwalczanie terroryzmu stało się jednym z priorytetowych celów zarówno Państw Członkowskich jak i Unii Europejskiej i jej instytucji.

Na nadzwyczajnym spotkaniu dnia 21 września 2001 r. Rada Europejska przyjęła „Plan Działań w zakresie zwalczania terroryzmu", w następstwie którego przyjęto szczegółowy plan roboczy mający na celu wdrożenia Planu Działań.

Przyniosło to natychmiastwe wyniki, jako że na spotkaniu Rady Europejskiej w Laeken 15 grudnia 2001 r. osiagnięto polityczne porozumienie, które umożliwiło:

a) wprowadzenie w czerwcu 2002 r. europejskiego nakazu aresztowania oraz procedur wydawania osób między Państwami Członkowskimi, zastępujących powolne i nieskuteczne mechanizmy ekstradycji;
b) ujednolicenie we wszystkich Państwach Członkowskich definicji przestępstwa terroryzmu i odpowiadających mu kar;
c) powołanie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych.

Oprócz tego, podczas spotkania Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych 28 lutego 2002 r. osiągnięto polityczne porozumienie w sprawie powołania Eurojustu i wykonywania w Europie nakazów zamrożenia własności i zabezpieczenia dowodów.

3. Wpływ zamachów terrorystycznych z 11 marca 2004 r. w Madrycie i Deklaracja Rady Europejskiej z 25 marca 2005 r. o zwalczaniu terroryzmu.

Po brutalnych zamachach terrorystycznych w Madrycie Rada Europejska na spotkaniu w dniach 25 i 26 marca 2004 przyjęła deklarację o zwalczaniu terroryzmu w celu zacieśnienia koordynacji i współpracy w zakresie zwalczania terroryzmu. Głównymi elementami deklarcji są:

b) utworzenie stanowiska Europejskiego Koordynatora ds. Zwalczania Terroryzmu;

b) powołanie na łonie Sekretariatu Rady wzmocnionego Centrum Sytuacyjnego UE, które

zgodnie z konkluzjami Prezydencji Rady Europejskiej z 17 i 18 czerwca, od 1 stycznia 2005 r., będzie dostarczać Radzie, w oparciu o informacje służb krajowych, strategicznych ocen zagrożeń oraz służyć do wymiany informacji z Europolem;

c) wzmocnienie roli Europolu, Eurojustu i jednostki operacyjnej naczelników policji Państw Członkowskich;

d) przyjęcie klauzuli solidarności między 25 Państwami Członkowskimi w zakresie zwalczania terroryzmu (o tej samej treści co artykuł 42 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy), aby działały one w duchu solidarności w przypadku gdyby jedno z Państw Członkowskich stało się celem ataku terrorystycznego;

e) powołanie Europejskiej Agencji ds. Granic, która zacznie działać 1 maja 2005 r.;

f) opracowanie nowych projektów mających na celu zapobieganie finansowaniu terroryzmu;

c) zwrócenie się do Państw Członkowskich o zastosowanie działań przyjętych przez Radę i przewidzianych w Planie Działań w zakresie walki z terroryzmem z dnia 21 września 2001 r. lub zaproponowanych w innych inicjatywach;

h) ustanowienie siedmiu zaktualizowanych celów strategicznych, tak aby Rada mogła zakończyć przyjęcie Planu Działań/zrewidowanego planu roboczego UE w zakresie walki z terroryzmem i poinformować o nim Radę Europejską w czerwcu 2004 r.

4. Plan Działań/zrewidowany plan roboczy 2004 UE w zakresie zwalczania terroryzmu.

Rada Europejska obradująca 16 i 17 czerwca 2004 r. zaaprobowała zrewidowany Plan Działań w zakresie zwalczania terroryzmu, przygotowany przez Radę, ustalając siedem najważniejszych celów strategicznych, popartych liczbą ponad 200 konkretnych działań:

a) wzmocnić międzynarodowy konsensus i wzmożyć międzynarodowe wysiłki mające na celu zwalczanie terroryzmu;

b) ograniczyć dostęp terrorystów do źródeł finansowania i innych zasobów finansowych;

c) maksymalnie zwiększyć zdolność wykrywania, prowadzenia dochodzeń i sądzenia terrorystów oraz zapobiegania zamachom terrorystycznym ze strony organów UE i Państw Członkowskich;

d) chronić bezpieczeństwo transportu międzynarodowego i zapewnić skuteczne systemy kontroli granic;

f) przeanalizować czynniki warunkujące poparcie dla terroryzmu i rekrutację członków organizacji terrorystycznych;

g) skoncentrować się na działaniach, w ramach stosunków zewnętrznych UE, skierowanych do priorytetowych państw trzecich, w których należy zwiększyć zdolność zwalczania terroryzmu lub wzmocnić ich zaangażowanie w walkę z terroryzmem.

Większości działań wyznaczono już datę ich wykonania.

Rada Europejska zanalizowała po raz pierwszy stosowanie Planu Działań na spotkaniu w dniach 16 i 17 grudnia 2004 r. i będzie to nadal robiła dwa razy do roku.

5. Program Haski

Rada Europejska na spotkaniu w dniach 4 i 5 listopada 2004 r. przyjęła „Program Haski" zatytułowany „Utrwalenie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej". Jest to program wieloletni (2005-2009) i odnosi się do aspektów politycznych utrwalania wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej, i w szczególności, zwalczania terroryzmu w duchu reform zawartych w Traktacie ustanawiającym Konstytucję dla Europy, który, zgodnie z przewidywaniami, ma wejść w życie w roku 2006.

Ogólnie, jeśli chodzi o wymianę informacji w zakresie ścigania, program Haski ustanowił, że od 1 stycznia 2008 r. wymiana informacji będzie podlegała zasadzie „dostępności". Jest to zasada rewolucyjna ponieważ oznacza, że na obszarze całej Unii Europejskiej, jakakolwiek służba ścigania jednego z Państw Członkowskich, potrzebująca pewnych informacji do celów wykonywania swoich zadań, może uzyskać je od innego Państwa Członkowskiego.

W szczególności zaś, jeśli chodzi o zwalczanie terroryzmu, Program Haski podkreśla, że w celach zapobiegawczych, Państwa Członkowskie nie mogą ograniczyć swojej działalności do utrzymania własnego bezpieczeństwa, lecz powinny ją skierować także na utrzymanie bezpieczeństwa całej Unii.

III.- OCENA PLANU DZIAŁAŃ/ZREWIDOWANEGO PLANU ROBOCZEGO 2004 UNII EUROPEJSKIEJ W ZAKRESIE ZWALCZANIA TERRORYZMU I KONKLUZJE

Zwalczanie terroryzmu wymaga wspólnej strategii UE, zgodnie z oczekiwaniami 85% obywateli, według wyników badań eurobarometru z kwietnia 2002 r.

Wobec globalizacji terroryzmu, równoległej do globalizacji gospodarczej, działania na skalę krajową lub współpraca międzyrządowa Państw Członkowskich w ramach UE przestają wystarczać. Konieczne jest także opracowanie w skali europejskiej międzynarodowej definicji i strategii.

Rola Unii Europejskiej w zwalczaniu terroryzmu, w przeciwieństwie do pragnień obywateli, jest bardzo ograniczona. Większość instrumentów i kompetencji w zakresie zwalczania terroryzmu pozostaje nadal w gestii Państw Członkowskich, które zbyt często zazdrośnie strzegą swych suwerennych prerogatyw i systemów informacyjnych, zamiast dzielić się nimi z zaufaniem i skutecznością w celu ochrony obywateli.

Wiele środków przyjętych przez Unię Europejską nie zostało prawidłowo wprowadzonych do krajowych przepisów prawnych ani zastosowanych przez Państwa Członkowskie we wskazanych terminach.

Z dwunastu Konwencji przyjętych przez ONZ w zakresie zwalczania terroryzmu na skalę

światową tylko cztery zostały zratyfikowane przez parlamenty krajowe 25 Państw Członkowskich.

Dlatego też sprawozdawczyni ma zaszczyt poddać rozpatrzeniu przez członków tej komisji parlamentarnej szeregu zaleceń, których celem jest wyjście poza szczegółową krytykę środków zawartych w aktualnym Planie Działań i otworzenie nowych dróg, umożliwiających Unii Europejskiej opracowanie odpowiednich instrumentów, które przy jak najbardziej rygorystycznym poszanowaniu praw człowieka, zagwarantują prawdziwą przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

5.10.2004

PROJEKT ZALECENIA DLA RADY

złożony na podstawie ustępu 1 artykułu 114 Regulaminu
przez Antoine Duquesne
w imieniu Grupy ALDE/ADLE
w sprawie zrewidowanego Planu Działań/Planu Prac UE w zakresie zwalczania terroryzmu

Parlament Europejski

– uwzględniając Deklarację w sprawie zwalczania terroryzmu przyjętą na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 24-25 marca 2004 r.,

– uwzględniając zrewidowany Plan Działań Unii Europejskiej w zakresie walki z terroryzmem, przyjęty na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 17-18 czerwca 2004 r.,

– uwzględniając pakiet środków przewidzianych w Planie Działań w zakresie walki z terroryzmem, który zostanie rozpatrzony na zbliżającym się posiedzeniu Rady Europejskiej w dniu 17 grudnia 2004 r.,

– uwzględniając ust. 1 art. 114 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że jednym z podstawowych elementów polityki Unii Europejskiej w zakresie walki z terroryzmem jest zacieśnianie lojalnej współpracy między instytucjami UE,

B. mając na uwadze, że ważne jest, by wykorzystać okazję do ożywienia i rozwinięcia skutecznej i całościowej polityki zwalczania terroryzmu,

1. Występuje do Rady z nastepującymi zaleceniami:

   a) stworzenie prawdziwej europejskiej polityki zwalczania terroryzmu, która obejmie wszystkie czynniki leżące u jego źródeł i przyczyniające się do jego postępu, zarówno na obszarze UE jak i na całym świecie,

   b) wymaganie od Państw Członkowskich, by w skuteczny sposób zastosowały wszystkie środki działania przyjęte przez Radę w ramach walki z terroryzmem;

   c) przyjęcie w jak najkrótszym czasie środków prawnych niezbędnych do stworzenia spójnych i całościowych ram zwalczania terroryzmu, obejmących również te środki działania, które zapewnią zgodną współpracę sił bezpieczeństwa,

d) rozwinięcie klauzuli solidarności przewidzianej w art. 42 projektu Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy na wypadek ataków terrorystycznych, która została ujęta w Deklaracji przyjętej w tej sprawie przez Radę Europejską w dniach 25-26 marca 2004 r.,

e) wyasygnowanie niezbędnych środków finansowych w rocznym budżecie Unii Europejskiej, wystarczających na zapewnienie pomocy finansowej i odszkodowań ofiarom terroryzmu,

2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, i do wglądu, Radzie Europejskiej i Komisji.